

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.121 van 11 september 2002
in de zaak A. 97.911/XIV-909.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat K. GOVAERTS,
 kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
 Beekstraat 9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
de minister van Binnenlandse Zaken.

-

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 17 november 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 oktober 2000 tot weigering van regularisatie;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 30 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat E. MATTERNE die, loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 19 juli 1996 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 23 oktober 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van regularisatie; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat de verzoekende partij een enig middel aanvoert dat luidt als volgt:

“Dat de bestreden beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken nietig is wegens machtsoverschrijding en schending van de wet en van de beginselen van behoorlijk bestuur, dat de bestreden beslissing de wet van 22 december 1999 schendt; dat de bestreden beslissing de overwegingen van het advies van de Commissie voor Regularisatie overneemt; dat volgens deze overwegingen verzoeker niet zou voldoen aan het regularisatiecriterium omdat op het ogenblik van de regularisatie-aanvraag nog geen vier jaar verstreken waren zonder uitvoerbare beslissing over zijn asielaanvraag; dat deze termijn evenwel verstreken was op het ogenblik van de behandeling van de regularisatie-aanvraag van verzoeker door de Commissie en a fortiori op het ogenblik van de bestreden beslissing; dat verzoeker dus wel degelijk aan de voorwaarden van art. 2.1/ van de wet van 22.12.1999 voldoet; dat tot op heden nog geen uitvoerbare beslissing over de asielaanvraag van verzoeker werd genomen, d.w.z. meer dan vier jaar en drie maanden na de aanvraag”;

3. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden wat volgt :

"In een enig middel voert verzoeker in de eerste plaats aan dat de bestreden beslissing zou zijn genomen met "machtsoverschrijding en schending van de wet en van de beginselen van behoorlijk bestuur".

Hij licht echter niet toe welke beginselen van behoorlijk bestuur (of, in een bepaalde rechtsgeleerde visie, welke aspecten van het beginsel van behoorlijk bestuur) hij in casu geschonden acht, noch waarin de schending van deze beginselen specifiek zou zijn gelegen, zodat het middel in dit opzicht geenszins beantwoordt aan de vereiste van een voldoende duidelijke en nauwkeurige omschrijving van de geschonden geachte rechtsregel(s), vereiste die nochtans dient te worden geacht te gelden m.b.t. middelen in de zin van art. 20, lid 1, 2/ van het zgn. Procedurereglement Vreemdelingenzaken (Koninklijk Besluit dd. 9.7.2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; (...)

De beweerde "machtsoverschrijdingen en schending van de wet" kan wel worden geacht nader te zijn omschreven door de verwijzing naar "de wet van 22 december 1999" en de artikelen 2, 1/ en 2, 2/ ervan.

Aangenomen dat verzoeker hiermede de wet beoogt waarvan toepassing is gemaakt bij de beoordeling van zijn aanvraag tot verblijfsregularisatie, kan het middel in laatstvermeld opzicht als ontvankelijk worden beschouwd.

Het is evenwel geenszins gegrond.

Ten onrechte beroept verzoeker zich immers op het feit dat hij "wel degelijk aan de voorwaarden van art. 2, 1/ van de wet van 22.12.1999 voldoet", omdat er een termijn van vier jaar zonder uitvoerbare beslissing over zijn asielaanvraag was verstreken "op het ogenblik van de behandeling van de regularisatie-aanvraag van verzoeker door de Commissie en a fortiori op het ogenblik van de bestreden beslissing".

In fine van de aanhef van art. 2 van de door verzoeker kennelijk bedoelde wet dd. 22.12.1999 wordt immers duidelijk gesteld dat aan de regularisatiecriteria, waaronder deze voorzien in het 1/ van dit wetsartikel, dient te zijn voldaan "op het ogenblik van de aanvraag" (...).

De tweede kamer van de Commissie voor regularisatie, in haar advies (p. 2, sub nr. 4), en de Minister van Binnenlandse Zaken, door het afstemmen van zijn beslissing op het genoemde advies, hebben terecht vastgesteld dat verzoeker aan deze laatste vereiste niet voldoet en dat derhalve geen regularisatie van verzoekers verblijf mogelijk is o.b.v. de betrokken wetsbepaling.

Ook verzoekers "in ondergeschikte orde" aangevoerde argument dat "minstens voldaan is aan het regularisatiecriterium van art. 2, 2/", omdat hij "momenteel nog steeds kandidaat-vluchteling is", hetgeen een "ernstig beletsel" zou vormen om terug te keren naar zijn land van herkomst, houdt geen steek.

Ook dit is terecht vastgesteld in het advies van de tweede kamer van de Commissie voor regularisatie (en dus indirect ook in de bestreden beslissing) door de vermelding (op p. 2, sub nr. 5, in fine van het advies) dat het aan "het CGVS toe(komt) in eerste aanleg te beslissen of betrokkene het statuut van politieke vluchteling kan verleend worden".

Art. 2, 2/ van de door verzoeker kennelijk bedoelde wet dd. 22.12.1999 kan inderdaad niet worden geacht in het leven te zijn geroepen als substituut voor de reguliere asielprocedure.

Gelet op het voorgaande dient dus te worden besloten dat het enig middel deels onontvankelijk, deels ongegrond is.";

4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord in essentie doet gelden dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van het middel erkent, dat zij wat de grond van de vordering betreft, haar standpunt handhaaft;

5.1. Overwegende dat, wat de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur betreft, de verzoekende partij verzuimt toe te lichten welk beginsel zij geschonden acht; dat in zoverre het middel niet ontvankelijk is;

5.2. Overwegende dat uit het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partij ook de schending aanvoert van artikel 2, 1/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk; dat het middel in die mate ontvankelijk is en vanuit dit oogpunt wordt onderzocht;

Overwegende dat artikel 2 van voornoemde wet van 22 december 1999 luidt als volgt :

"Onverminderd de toepassing van artikel 9 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is deze wet van toepassing op de aanvragen tot regularisatie van verblijf die ingediend worden door vreemdelingen die reeds daadwerkelijk in België verbleven op 1 oktober 1999 en die op het ogenblik van de aanvraag :

1/ hetzij de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling hebben aangevoerd zonder een uitvoerbare beslissing te hebben ontvangen binnen een termijn van vier jaar; deze termijn wordt teruggebracht tot drie jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen die in België verbleven op 1 oktober 1999 en die de leeftijd hebben om naar school te gaan;

dat in deze bepaling duidelijk wordt gesteld dat aan de regularisatiecriteria, waaronder dus ook artikel 2, 1/, dient te worden voldaan op het ogenblik van de regularisatieaanvraag; dat uit het administratief dossier blijkt dat op het ogenblik van de aanvraag tot regularisatie van de verzoekende partij er drie jaar en zes maanden waren verstreken sinds haar asielaanvraag; dat derhalve de verwerende partij terecht de aanvraag tot regularisatie op dit motief kon verwerpen; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf september tweeduizend en twee, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,

W. GEURTS,

De griffier,

W. GEURTS.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

G. DEBERSAQUES.